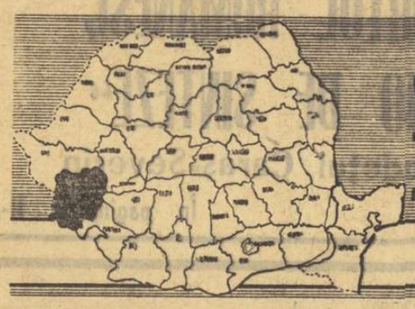

1947 - 1972

SPORTUL ROMÂNESC în 40 de sinteze

CARAȘ-SEVERIN

● Mișcarea sportivă a județului, bine îndrumată și permanent sprijinită de organele și organizațiile de partid locale ● Baza materială, una dintre problemele-cheie, care își așteaptă rezolvarea ● Generalizarea gimnasticii zilnice, o reușită a școlilor și a liceelor din județ ● Peste 15.000 de elevi și școlari participanți la crosurile tineretului ● Numeroase competiții pe ramuri de producție și ale asociațiilor sportive.

	1947	1968	1971
Secții afiliate	25	97	171
Sportivi legitimați	608	2874	3727
Sportivi nominalizați pentru loturile olimpice	—	7	18
Sportivi în loturile republicane	12	23	45
Titluri de campioni	9	18	52
Recorduri naționale	6	17	70
Sportivi clasificați :			
maeștri emeriți	—	1	1
maeștri ai sportului	—	9	14
categoria I	—	38	60
Antrenori	35	78	109

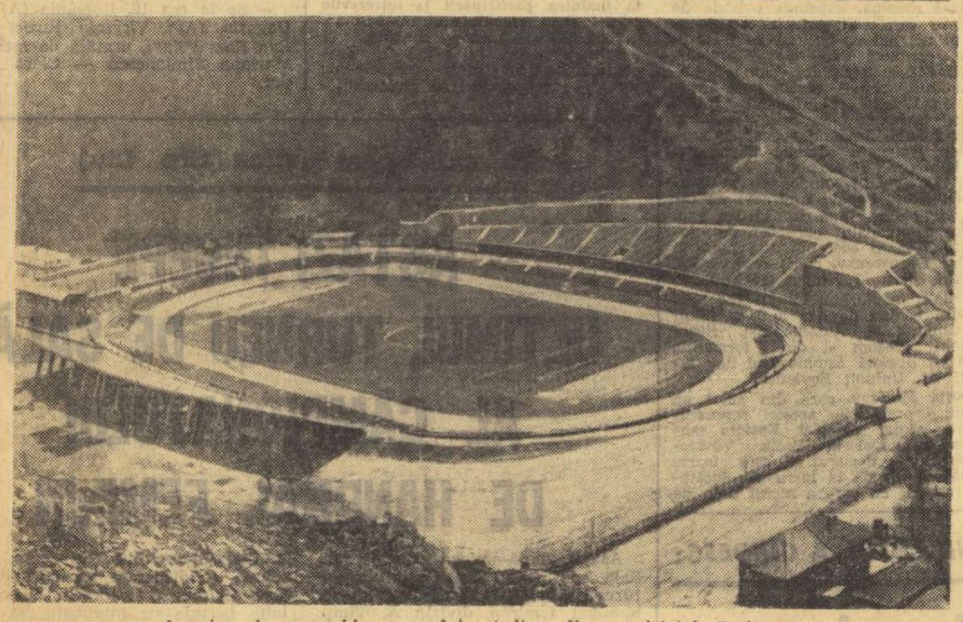

Imagine de ansamblu a noului stadion din municipiul Reșița.

O BAZĂ MATERIALĂ SOLIDĂ — GARANȚIA OBȚINERII UNOR SUCCESE PRESTIGIOASE ÎN SPORT...

Interviu cu tov. Trandafir COCÎRLĂ, prim-secretar al Comitetului județean Caraș-Severin al P.C.R.

INTREBARE : Tovarășe prim-secretar, spuneți-mi vă rog ce loc ocupă pe agenda dv. — desigur, foarte încărcată — problema sportului ?

RĂSPUNS : Chiar astăzi, în ședința de lucru avută cu activul municipiului, între multiplele probleme pe care le-am dezbătut și analizat au fost și cîteva legate de baza materială sportivă, fără de care, îmi permit să accentuez, nu se poate întrevedea obținerea unor rezultate deosebite în sport. Printre obiectivele realizate în anul 1971 în județul nostru și cele care urmează să se realizeze în anii viitori, cele sportive își au un loc bine definit. Conchizînd, pot spune că nu există săptămînă în care să nu-mi găsesc timp și pentru rezolvarea unor probleme ale mișcării sportive din județ.

I : Credeți că mijloacele pentru sport și agrement aflate la dispoziția oamenilor muncii din județul Caraș-Severin sînt suficiente ?

R : Grija permanentă pe care partidul și statul nostru o acordă educației fizice și sportului, avîntul mișcării sportive în cei 25 de ani de Republică atestă, indiscutabil după părerea mea, marile realizări de pînă acum. S-au făcut în acest domeniu foarte multe. N-aș vrea să spun însă că nu ar mai fi atîtea de făcut. Într-o perioadă relativ scurtă, vom extinde și diversifica baza materială, astfel încît aceasta să satisfacă cerințele maselor de constructori ai socialismului de la noi, sub toate aspectele. Vom extinde Complexul montan de la Semenic cu peste 400 de locuri, se va moderniza pitorescul lac Mărghitaș. În atenția noastră stă și amenajarea unui centru nautic la barajul Secu, care să deservească atît sportul de performanță, cît și pe cel de masă. În utilarea acestei baze, nu vom avea în vedere numai bărcile cu motor ci, în special, sandolinе universale, care să excludă ideea de comoditate și sedentarism. Stațiunile de munte vor fi dotate cu teleschiuri. De asemenea vor fi construite numeroase terenuri sportive simple în toate orașele, pe lîngă căminele muncitorești. La Reșița s-a construit o bază sportivă a tineretului ale cărei porți sînt larg deschise pentru toți cei ce manifestă dorința de a face sport. Dintre toate obiectivele realizate prin muncă patriotică în ultimul timp în Reșița, cel care-mi dă cele mai multe satisfacții este această bază sportivă, situată în noul cartier al orașului — Lunca Bîrzavei.

Într-una din zile am fost acolo și am văzut o puzderie de copii, elevi ai școlilor din acest cartier. L-am întrebat pe unul dintre ei de cîte sînt așa mulți într-o echipă. **„Sîntem cîte 40, nene, în fiecare echipă, așa ca să jucăm cu toții !"**

mi-a răspuns. Iată, deci, un argument convingător pentru întărirea bazei materiale a sportului de masă !

I : Trecînd la sectorul sportului de performanță, cum apreciați reprezentarea sportivă a importantului centru muncitoresc Reșița în eșalonul de elită al domeniului de referință ?

R : Sportul reșițean este cunoscut pe plan național prin rezultatele unor secții valoroase, cum ar fi cele de natație, popice, box, motociclism, chiar și gimnastică și, de ce n-am spune-o,... fotbal. Apreciez în mod deosebit activitatea depusă de conducerea mișcării sportive din județ, de unii tehnicieni și sportivi. Dar toți aceștia, împreună cu celelalte organe și organizații cu sarcini în acest domeniu, trebuie să depună eforturi înzecite pentru a ridica activitatea sportivă la nivelul exigențelor actuale și al prestigiului de care se bucură realizările economice și sociale ale oamenilor muncii din județ, români, germani, maghiari și de alte naționalități. Noi am luat o serie de măsuri, vom înlătura, sper, multe neajunsuri, astfel ca în 3—4 ani să fim prezenți cu cît mai multe garnituri puternice în acel eșalon de elită sportivă de care vorbeați, lucru pentru care voi încerca să-mi aduc și eu contribuția în mod nemijlocit.

I : Cum apreciați sprijinul acordat de către conducerile administrative ale uzinelor U.C.M. și C.S. din Reșița privind dezvoltarea bazei materiale a activității sportive ? Care credeți că ar trebui să fie contribuția lor — ca și a altor unități industriale de pe cuprinsul județului — în viitor ?

R : Conducerile administrative trebuie să-și aducă o contribuție importantă, în spiritul prevederilor legilor ce reglementează dezvoltarea bazei materiale a sportului. Nu cred că ele au făcut pînă acum tot ce ar fi putut face, dar consider că, în ultimul timp, am reușit să mobilizăm mai rațional resursele locale și în acest sector. Vreau să mă folosesc de acest prilej pentru a mai spune că, din cîte cunosc, C.N.E.F.S. a sprijinit această acțiune, a întregirii bazei materiale a județului, dar nu la nivelul cerințelor. Probabil că probleme asemănătoare erau de rezolvat și în alte județe, cărora, însă, li s-a acordat prioritate. Dar faptul că în cincinalul 1971—1975 a fost prevăzută la Reșița construirea doar a unor săli de antrenament — pentru box, lupte și haltere — îl consider drept insuficient față de tradiția și activitatea sportivă existentă pe aceste meleaguri. Sper ca într-un viitor cît mai apropiat să se remedieze neajunsurile existente și, prin sprijinul consistent al organelor noastre locale, împletit cu investițiile C.N.E.F.S., să consolidăm baza materială a sportului din județul nostru.

I : Mare parte dintre iubitorii sportului din țara noastră au rămas surprinși de saltul calitativ înregistrat, în sezonul trecut, de către echipa de fotbal locală, salt oglindit și prin cele cinci puncte avans pe care C.S.M. Reșița le are, în seria a II-a a diviziei B, față de următoarele sale. Credeți că această situație, dătătoare de speranțe, se datorește și unui climat de muncă și de educație îmbunătățit ?

R : Saltul calitativ de care vorbeați, nu mă îndoiesc, se datorește în mare măsură accentului pus pe latura educativ-instructivă a pregătirii. După părerea mea, în acest sens s-a făcut o radicală cotitură, pozitivă, și efectul n-a întîrziat să apară. Personal, am stat de vorbă cu jucătorii echipei, cu membrii conducerii acesteia, le-am vorbit tuturor despre necesitatea de a se ridica la nivelul conștiinței colectivelor de muncă din Reșița, în mijlocul cărora trăiesc. Au înțeles pe-semne cu toții că trebuie să joace un fotbal bun, care să-i mulțumească pe oțelarii, furnaliștii și constructorii de mașini cînd aceștia vin la stadion, să-i încînte prin comportamentul lor, să obțină rezultate — pe măsura produselor industriei reșițene — de cea mai bună calitate. Disciplina, spiritul de echipă, buna pregătire tehnică imprimată de antrenorul I. Reinhardt — care are merite deosebite — constituie cauzele comportării remarcabile de pînă acum. În limita timpului disponibil, urmăresc personal meciurile de campionat ale echipei și voi fi alături de ea ori de cîte ori situația o va cere.

I : În cazul promovării C.S.M.-ului în prima divizie de fotbal a țării, credeți că ar exista suficiente condiții pe plan local — din punct de vedere al factorilor materiali, al suportului publicului spectator etc. — pentru menținerea ei ?

R : Desigur, țelul nostru imediat este de a promova echipa în primul eșalon al fotbalului românesc, dar numai dacă o să practice un fotbal bun, după ce formația va deveni mai omogenă vom putea emite pretenții mai mari. Dacă pentru menținerea echipei în divizia A ar fi suficiente doar suportul material și moral al spectatorilor, atunci totul ar fi rezolvat, aproape de pe acum... Dar, pentru aceasta, în primul rînd jucătorii vor trebui să-și spună cuvîntul, prin pregătirea pe care o vor efectua, prin modul în care vor înțelege să apere șansele echipei, prestigiul orașului, al întregului județ...

COMPETIȚIILE DE MASĂ — SUB SEMNUL INIȚIATIVEI ȘI AL BUNEI ORGANIZĂRI

Județul Caraș-Severin a ocupat locul I în anii 1968 și 1969 și locul III în 1970 în întrecerea Consiliilor județene pentru educație fizică și sport, grupa a II-a valorică. Ca urmare, în anul 1971 a fost promovat în prima grupă, alături de puternicele județe, în domeniul de referință — Cluj, Timiș, Prahova și altele.

Trebuie spus, de la început, că activiștii C.J.E.F.S. Caraș-Severin s-au preocupat de traducerea în viață a măsurilor de îmbunătățire a activității sportive de masă, aprobate de Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. în anul 1967, ca și de obiectivele stabilite de plenara C.N.E.F.S. din mai 1969. Analiza efectuată în cadrul Conferinței sportive județene din martie 1971 a apreciat ca satisfăcătoare rezultatele din sectorul sportului de masă. S-a alcătuit, în același timp, un nou plan de măsuri, trasîndu-se principalele jaloane pentru realizarea sarcinei fundamentale de dezvoltare pe o scară cît mai largă a educației fizice și sportului de masă, în scopul cuprinderii unui cît mai mare număr de oameni ai muncii — în special tineri — în practicarea sistematică a exercițiilor fizice și petrecerea timpului liber într-un mod util și plăcut. Printr-o strînsă colaborare cu Comitetul județean al U.T.C., Consiliile județene ale sindicatelor și Organizației pionierilor, C.J.E.F.S. și-a asigurat o participare numeroasă la competițiile de masă organizate, cărora le-au fost create condiții bune de desfășurare.

„CROSUL LUI FĂURAR", „MĂNUȘA DE AUR" „PALETA DE ARGINT" ȘI ALTELE...

Preocuparea deosebită pentru dezvoltarea educației fizice și a sportului în școli s-a concretizat, în anul ce a trecut, în diversificarea formelor de practicare, în cuprinderea unui număr crescut de copii și elevi, în ridicarea calitativă a sportului școlar, în lărgirea considerabilă a bazei sale materiale, ca și în folosirea activului obștesc în această activitate. Rezultate deosebite s-au obținut prin generalizarea practicării gimnasticii zilnice.

S-au organizat o serie de acțiuni turistice — de la forme mici, pînă la excursii în circuit național și chiar peste hotare. Turismul este promovat, în primul rînd, pentru cunoașterea frumuseților și bogățiilor acestui județ, a trecutului de luptă și a prezentului socialist care a schimbat, ca în întreaga țară, destinul acestor meleaguri. Aici se înscriu vizitarea uzinelor din Reșița sau a lacului Buhui de către tinerii din Oravița, vizitarea de către reșițeni a monumentelor eroilor patriei (de exemplu, cel dedicat lui **Ștefan Plavăț**, de la **Văliug**) excursiile de la lacul **Secu, Crivaia** și complexul **Semenic, Poiana Mărului, Valea Bistrei**, munții **Retezat** și cariera de la **Ruschița**, efectuate de tinerii din Oțelul roșu și Caransebeș. Nu trebuie uitate nici excursiile organizate în timpul taberelor de vară ale elevilor (**Miniș, Cireșnaia, Poneasca, Delinești**), ca și numeroasele concursuri de orientare turistică.

Nu mai m'ră pe nimeni meciurile susținute în deplasare (a se citi alt cartier !) de către mini-echipele unor mini-fotbaliști. După cum și părinții s-au obișnuit cu sîrguința odraslelor lor nu numai la școală, ci și la cursurile de învățare a înotului, schiului, tenisului, boxului, gimnasticii, judo-ului, tenisului de masă, culturismului. Și nu numai la Reșița, ci și la Moldova Nouă și Bocșa, la Oravița și Oțelu roșu. Toate aceste cursuri și-au desfășurat activitatea sub conducerea unor instructori cu o bună calificare, ca **M. Potocaru** (înot), **E. Vrăjitor** (schi), **P. Dragoș, M. Willneer** (tenis), **N. Isvan** (handbal) și alții.

Campionatele asociațiilor sportive școlare s-au bucurat de o numeroasă participare. Alergările pe teren variat au înregistrat la start peste 15.000 de elevi și școlari în concursuri cu diferite denumiri : **„Crosul lui făurar", „Crosul mărțișorului", „Crosul primăverii"** și altele, toate dotate cu mici premii, ca mărțișoare, articole de artizanat, păpuși, cutii cu jocuri distractive și cu caracter aplicativ etc.

Cupa memorială **„Zeno Dragomir"** la atletism se desfășoară pe durata unui întreg an școlar, cu participarea echipelor reprezentative de școli din Caransebeș. Se punctează un număr de 6 concursuri, constînd din crosuri și întreceri la diferite probe atletice. De altfel, atletismul pare disciplina preferată a micilor sportivi din județ. În anul 1971 — „anul atletismului școlar", cum a fost decretat — peste 1 000 de copii și aproximativ 80 la sută din elevii județului au luat parte la concursuri constînd din 2—3 probe, organizate la sfîrșit de săptămînă.

În mediul sătesc voleiul, atletismul, handbalul, trînta sînt la ele acasă. **„Cupa Vranoviț"** la schi și săniuțe, **„Cupa celui mai tehnic jucător"** la handbal, **„Cupa Dunării"** la înot — toate desfășurate în localități rurale, ca **Sichevița, Belobreșca, Socol** și altele — au constituit frumoase reușite.

O parte dintre aceste acțiuni locale și-au cerut dreptul de organizare și pe plan județean. **„Mănușa de aur"** și **„Cupa Unirii"** la box, **„Cupa cel mai voinic"** la trîntă și haltere, **„Paleta de argint"** la tenis de masă, **„Cupa 8 Martie"** la volei fete, **„Cupa Ștefan Plavăț"** la orientare turistică, au reunit pe cei mai buni sportivi din județ, laureații primind numeroase premii stimulative.

Numeroase duminici sportive au avut loc, în timpul verii, la locul de agrement numit „Sura ortacilor", de la barajul Secu...

Foto : I. CARDOȘ

...Iar iarna, centrul de greutate al competițiilor s-a mutat pe Semenic

Foto : A. SZEBENY

LAMINOARE-AGLOMERATOR, C.T.C.-LABORATOARE ȘI ENERGETIC-FURNALE...

Întreceri sportive de amploare în uzinele, întreprinderile și instituțiile din județ

La diversificatele forme de competiții și concursuri au luat parte oameni ai muncii de toate vîrstele — români, germani, maghiari și de alte naționalități — din majoritatea unităților economice ale județului. De un real succes s-au bucurat competițiile pe departamente cu etapă de dispută pe uzină, întreprindere, instituție și apoi, o dată cu stabilirea echipei reprezentative, încheiate prin întîlnirile dintre sportivii mai multor unități industriale. Astfel, în **„CUPA METALURGISTULUI"**, s-au remarcat întîlnirile (la atletism, fotbal, volei, handbal, popice sau orientare turistică) dintre **Uzina constructoare de mașini** și **Combinatul Siderurgic** din municipiul **Reșița, U.C.M.M.A. Bocșa — Uzina Toplet, Uzina Oțelu roșu — U.C.M.R.**, dispute extrem de echilibrate, care au o tradiție de 4 ani. În **„CUPA MINERULUI"** au participat întreprinderile miniere din **Bocșa, Moldova Nouă, Oravița, Ocna de fier, Dognecea** și **Trustul minier** din **Anina**. Ponderea economică a județului Caraș-Severin o formează cele două mari ramuri citate mai sus, competițiile sportive integrîndu-se în general în aceeași sferă.

Clubul sportiv muncitoresc Reșița, prin cele **două asociații sportive — Siderurgistul** (de pe lîngă C.S.R.) și **Energia** (de pe lîngă U.C.M.R.) — a organizat asemenea întreceri la fotbal, handbal, volei, popice, șah, tenis de masă, fiind angrenați mii de salariați. Întrecerile au avut loc între reprezentative ale secțiilor, atelierelor, sectoarelor, serviciilor, pe terenul de sport venind nu numai participanții propriu-ziși, ci și tovarășii acestora de muncă, prezenți pentru a-i susține, a-i încuraja în întrecerea sportivă. În memoria reșițenilor au rămas astfel nu numai partidele divizionare, ci și meciurile de fotbal dintre **Oțelărie** și **Bandaje, Aglomerator** și **Laminoare**, cele de popice dintre **C.T.C.** și **Laboratoare, Sămotă** și **Oțelărie**, cele de volei între **Furnale** și **Energetic**, sau cele de handbal între **Aglomerator** și **Furnale**, etc.

Același lucru s-a petrecut și la **Oravița** (la depoul C.F.R.), sau la **Caransebeș** (la Șantierul de construcții, la întrecerile organizate între medici și profesori, Consiliul popular — I.F. Caransebeș).

Trofeele — aprig disputate — constă din cupe (transmisibile), care au fost înmînate de Consiliul județean al sindicatelor și C.J.E.F.S., în urma unui punctaj general în care s-au inclus toate ramurile de sport prevăzute. S-au acordat, de asemenea, substanțiale premii, constînd din materiale sportive, nu numai învingătorilor, ci... cam tuturor participanților !

Anul 1971 a fost marcat de sărbătorirea bicentenarului industriei reșițene. În întîmpinarea așteptatei sărbători, cît și în timpul ei, cinstind hărnicia și vrednicia furnaliștilor și oțelarilor care au menținut focul nestins al cetății siderurgice reșițene, clubul sportiv muncitoresc (club care aparține deopotrivă C.S.R.-ului și U.C.M.R.-ului) a lansat o întrecere între cele două uzine. A fost angrenat fiecare colțișor de muncă, de la cea mai mică formă de organizare — grupa — pînă la nivelul **secțiilor** și **serviciilor**, totalizîndu-se peste 1 000 de salariați participanți în întreceri. La finalele competițiilor, dotate cu **„CUPA REȘIȚA 900"** (care au debutat în luna mai și s-au încheiat în luna septembrie 1971), s-au aliniat echipe reprezentative ale **C.S.** și **U.C.M.** din **Reșița, Metalul Oțelu roșu** și **Metalul Bocșa**, la fotbal, handbal și atletism. Întrecerea competițiile încheindu-se cu o demonstrație sportivă, pe stadionul Municipal, în cadrul căreia au avut loc și concursuri demonstrative la box, lupte, gimnastică, judo și haltere.

Numărul duminicilor și după-amiezelor sportive a crescut considerabil față de anii precedenți, întrecerile cuprinzînd mai multe ramuri sportive : fotbal (băieți și fete), handbal, volei, precum și jocuri distractive (fuga în sac, trasul la frînghie, cățărările la bîrnă) etc. Asemenea acțiuni de amploare, în organizarea **C.J.E.F.S. Caraș-Severin**, au avut loc la **Caransebeș, Moldova Nouă, Oravița**, ca și la locul de agrement **„Sura ortacilor"**, de la **Barajul Secu**, unde aproximativ 12 000 de oameni ai muncii au participat, fie în postură de „combatanți" pe terenul de sport, fie ca spectatori — situație prin care, fără îndoială, mișcarea sportivă cîștigă noi adepți.

★

Rezultatele deosebite obținute în desfășurarea activității sportive de masă din județul Caraș-Severin se datoresc, în mare măsură, îndrumării și sprijinului permanent de care s-a bucurat activitatea sportivă din partea Comitetului județean al P.C.R., a organelor și organizațiilor de partid de pe teritoriul județului, dar și perseverentei munci de propagandă și organizare desfășurată de activiștii Comitetului județean pentru educație fizică și sport (președinte, Ilie Pătruică), în strînsă colaborare cu toate organele cu atribuții în domeniul sportului pe plan județean și local.

LA SATE, DE E VARĂ, DE E IARNĂ...

Datorită preocupării C.J.E.F.S. și printr-o strînsă colaborare cu Comitetul județean U.T.C. o atenție deosebită s-a acordat desfășurării activității sportive de masă în mediul sătesc. **Întreceri din cadrul „Cupei tineretului de la sate"** — edițiile de iarnă și vară — s-au desfășurat în anul trecut în 63 de comune din județ, iar în etapa intercomunală au fost cuprinși, în 9 centre, peste 2 700 de participanți. Dintre numeroasele duminici și după-amieze sportive — forme ușor accesibile cadrului sătesc — trebuie menționate reușitele acțiuni din **Glimboca, Teregova, Domașnea, Secu, Căvăran, Berzovia, Grădinari, Belobreșca**, care au cuprins întreceri de atletism, volei, fotbal, jocuri distractive, mobilizîndu-se la startul competițiilor numeroși tineri cooperatori, încurajați de un mare număr de spectatori săteni. **„Cupa Eliberării", „Cupa mecanizatorului"** și alte acțiuni cu caracter local, ca de exemplu : șah la **Ticmaniul Mare**, tenis de masă și șah la **Vermeș** și **Bouțari**, volei, tenis de masă și fotbal la **Copăcele**, oină și volei la **Glimboca**, volei și șah la **Ramna**, au atras mii de participanți.

După exemplul județelor Argeș și Dîmbovița, s-a luat inițiativa creării campionatelor teritoriale, în care sînt cuprinse și echipe sătești. A crescut, implicit, și nivelul calitativ al competițiilor rurale. Ca urmare, unele echipe de fotbal, handbal și volei, între care amintim pe **Recolta Berzovia, Bistra Glimboca, Foresta Zăvoi, Nera Bozovici** (la fotbal), **Bănia** (volei) și **Măureni** (handbal — fete și băieți), au promovat în campionatele județene.

DE VORBĂ CU IOAN SCHUSTER, ANTRENORUL MEREU NEMULȚUMIT DE SINE

Reportaj la Reșița

„Nu, treaba nu e formidabilă. Nu văd ce ați putea scrie în legătură cu munca de la bazin. Cu atît mai mult despre mine ! Poate că totuși am obținut ceva rezultate, dar ele pot fi luate în considerație numai comparîndu-le pe plan intern. Într-un sport în care, la noi în țară, rezultatele sînt modeste, cele obținute de înotătorii reșițeni au ieșit mai mult în evidență. Dar aceasta nu-i nici pe departe suficient".

Omul roscat la păr din fața mea, care-mi vorbește astfel, nu e altul decît **Ioan SCHUSTER**, antrenorul de al cărui nume se leagă crearea, dezvoltarea și afirmarea celui mai puternic centru nautic din țară, 9 maeștri ai sportului — să-i amintim doar pe **Almer, Hohoiu, Schier, Daniela Coroiu** sau **Giurasa** — și zeci de sportivi de categoria I i-au trecut prin mîini. Numeroase titluri de campioni de seniori — o socoteală ad-hoc ne spune că în 1970 reșitenii au corectat 19 recorduri naționale, iar în anul 1971 peste 20 — cu... sutele la juniori și copii, iată un palmares de natură să impresioneze chiar și pe cel mai blazat statistician.

Omul este însă vizibil nemulțumit. Ceva lipsește, îmi mărturisește, ceva ce nici el nu prea știe ce... În ochii săi albaștri arde un foc interior, mocnit, care poate fi găsit numai în bagajul sufletesc al oamenilor întotdeauna nemulțumiți de ei înșiși.

„Aveam impresia, cu ani în urmă, că a face natație aici ar fi echivalent cu a schia în Egipt... Apoi, m-am apucat de muncă. Am făcut, cred, — descrie un cerc larg cu mîinile — foarte mult, dar, în același timp, foarte puțin".

În micul ochi verde închis de apă al bazinului acoperit, cîțiva copii se bălăcesc cu o vădită plăcere. Schuster își mută privirea însă la plafon — **„al treilea tavan pe care a trebuit să-l schimbăm"** — și apoi iar la apă. **„Așteptăm de luni de zile documentarea tehnică a filtrelor de apă. Aleeva au cerem ! Aici, la Reșița nu ar costa probabil prea mult fabricarea și montarea lor. Bazinul de 50 de metri pe care-l vedeți afară ar fi costat, în altă parte, aproape 2 milioane de lei. Pe noi nu ne-a costat decît 850 000 de lei..."**.

Se întrerupe. În ușă, au apărut cîțiva tineri, între care îl recunosc pe Almer, performerul anului trecut. Auzisem, ca să fiu sincer, despre un Schuster foarte drastic, un personaj destul de misterios, antrenor care îmbină exigențele în pregătire cu stimularea tendinței de autodepășire, disciplina spartană cu politetea... diplomatică. Nu-l știusem însă și ca un tată grijuliu — pentru că într-adevăr el este cel care a dat viață sportivă lui Almer și compania : **„Ce-i cu voi aici ? E prea devreme, nu trebuia să fi venit încă la bazin ! Almer, ți-ai luat temperatura ? NU ? Cum poți să vii la antrenament fără să-ți iei temperatura, cînd știi că ai fost bolnav ?"** Către mine: **„Cu toții aproape au fost bolnavi. Gripă... Și zău, trebuie să avem grijă de ei. Avem așa de puțini înotători buni. Iar cu sportivi puțini, foarte greu se pot obține rezultate de valoare. Excepțiile sînt foarte rare! Fără „bază", nu se poate..."**.

Desigur, și așa pare surprinzător. Departe de Capitală, în niște condiții pe care Schuster le numește **„mai bune, oricum, decît în alte părți"**, apare o adevărată pepinieră de înotători. Anual trec prin bazin, la cursul de inițiere, 400—500 de copii. Aproape 100 dintre ei sînt opriți în continuare, formînd grupele de prescolari, instruite de fostul elev al lui Schuster, **M. Potoceanu. Cristina Schuster**, soția antrenorului de care vorbim, are în grijă eșalonul imediat următor, grupele C și D — de la 6 la 10 ani. Grupele B (10—12 ani) și A (12—14 ani) sînt pregătite de **Fr. König**, pentru ca toți cei care trec de această strînsă sită, să intre în mîinile lui **Ioan Schuster** — formînd cele două grupe de juniori de categoria I și a II-a. Ce e aici deosebit față de organizarea din alte centre ale natației românești ? Nu mare lucru. Sau poate chiar nimic... **Atunci, de ce la Reșița se pot obține rezultate ?** Iată, în orice caz, o întrebare pe care și-au pus-o — și nu arareori — mulți dintre antrenorii și diriguitorii natației noastre. Răspunsul ar putea fi găsit, poate, în acea rigurosă cerere de nesoväire la efort, de încadrare într-un program de antrenament și de viață fără nici un pas gresit, de care am amintit și la care Schuster îi obligă pe elevii lui. Copiii sînt foarte repede deprinși cu deviza : **„Vrei să vii la bazin, execută tot programul. Nu, la revedere !"** Și nu numai copiii. Zeno Giurasa, nu cu mult în urmă campion și recordman al României, a simțit-o pe pielea sa. Nepregătindu-se suficient, păcălindu-și antrenorul cu antrenamentele efectuate în alt oraș, el a plecat la un concurs în străinătate fără acordul acestuia și a obținut — așa cum era normal — rezultate foarte slabe. Salutul de rămas bun n-a întîrziat...

Aproape s-a înlănțuit afară. Copiii care se jucau, după terminarea antrenamentului în apă, au plecat. Au venit însă alții. Bazinul este plin de dimineață pînă seara, de la 6,30 pînă aproape de ora 22. Programarea este foarte dificilă, trebuie să țină seama de lecțiile copiilor, de timpul cînd înotătorii sînt la școală sau la muncă ; și apoi, sînt atît de mulți cei care vor să înoate...

Dau să plec. Acest factotum al natației reșitene — organizator, antrenor, arhitect și medic ad-hoc — care este Ioan Schuster, ar mai avea încă multe de spus. Se zice că, în ultimul timp, Schuster e cam nervos, iritabil, oarecum blazat. Nu prea îmi vine să cred, mai ales acum, după ce am discutat cu dînsul. Nu e, sînt sigur, decît din nou nemulțumit. De sine și de rezultatele obținute cu mica sa ceată de înotători...

Profil de activist sportiv

TEODOR BORU

De aproape două decenii, **Teodor Boru** se află la cîrma comisiei orășenești și județene de lupte. În tot acest timp, a militat cu toată energia pentru ridicarea acestui sport în municipiul Reșița, pentru menținerea și continuarea tradiției lui — tradiție ce se poate cu ușurință remarca din citirea tabelului de onoare a sportului reșițean : zeci de sportivi campioni naționali și componenți ai loturilor republicane.

La Reșița în momentul de față, luptele nu mai au — totuși — aceeași strălucire ca în anii trecuți. Echipa divizionară a părăsit prima scenă. Dar **T. Boru** și — împreună cu el toți ceilalți activiști care răspund de acest sport — sînt convinși că situația nu e decît trecătoare, că prin muncă intensă, în profunzime, cu toții își vor putea aduce contribuția la creșterea unei noi generații de luptători, capabilă să apere și în această ramură de sport culorile cetății reșitene.

Comunistul **Teodor Boru** este un apreciat șef de secție la U.C.M. Reșița. De 36 de ani lucrează, neîntrerupt, la aceeași secție — ansambluri sudate — în cadrul căreia a avut mulțumirea de a vedea multe din zecile sale de inovații puse în aplicare. Tot de aici, **T. Boru** a selecționat cîteva elemente talentate pentru sportul luptelor, ceea ce dă dreptul celor din uzină să numească secția ansamblurilor sudate — „secția luptătorilor".

Pagină realizată de **Dumitru GRAUR** și **Doru GLAVAN** — corespondent județean